

бирася и готвеса за да освящава святии-тѣ дары и вообще да съвършава таинства.

Діаконы-тѣ, послѣ горѣреченны-тѣ возванія: (прикануванья) кѣмъ народъ-тѣ (съ думѣ-тѣ: повели!), кѣмъ църковный-тѣ причтъ и священнодѣйствующе-то сословіе (повелите!), предназначенный-тѣ діаконъ за священникъ, вводятъ въ алтарь-тѣ, гдѣ го приимѣтъ священники. Първенствующій-тѣ отъ тѣхъ три пѣти заобикалъ около престолъ-тѣ посвящаемый-тѣ; а той ходейки вкрѣгъ престолъ-тѣ, сѣщо тѣй, както и при посвященіе-то въ діаконъ быде, цѣлува съ молитвѣ-тѣ: „Святыи Боже“ углы-тѣ на престолъ-тѣ, предъ кой-то онъ за себе и други ще ся моли, вслѣдъ това цѣлува одежды-тѣ и рѣкъ-тѣ на священнодѣйствующій-тѣ владыкъ.

Като ся кончи всичко това, рѣкополагаемый-тѣ отъ десня-тѣ странѣ на престолъ-тѣ вразъ кой-то си тура рѣцѣ-тѣ и наклонява главѣ-тѣ вразъ нихъ, преклонява двѣ-тѣ колѣна въ знакъ на това, чи онъ приима вразъ себеси по тежки дѣлжности, нежели каквы приима діаконъ-тѣ.

Владыка-та пощо пригласи стоѣщи-тѣ въ църквѣ-тѣ да ся помолѣтъ за посвящаемый, презъ возложеніе на рѣцѣ-тѣ си вразъ главѣ-тѣ му, призывава на него благодать-тѣ на Святыи-тѣ Духъ. Въ това время въ алтарь-тѣ и клиросъ-тѣ пѣѣтъ: „Господи помилуй.“

Владыка-та врѣчава на посвященный-тѣ священны одежды (*), приличны на священнической-тѣ санъ, освѣтъ тѣхъ и служебникъ, сирѣчь книгѣ необходимѣ при съвършеніе-то на Богослуженія-та въ храмъ-тѣ както: на велико-то повечеріе, утренѣ-тѣ. При това владыка-та свидѣтельствува за достоинство-то на посвященный-тѣ съ думѣ-тѣ: „достоинъ.“ Въ алтарь-тѣ священнослужители-тѣ и клиросъ-тѣ пѣвцы-тѣ отъ лице-то на всички-тѣ міряне изъявляѣтъ согласіе со святительско-то свидѣтельство за достоинство-то на посвященный-тѣ съ грѣмогласно пѣніе на думѣ-тѣ: „достоинъ.“ Послѣ кого ся облече, священники-тѣ цѣлуѣтъ новопосвященный-тѣ и турѣтъ го въ редъ-тъ си за да участвова въ священнослуженіе-то.

Послѣ като ся освятѣтъ святии-тѣ дары, владыка-та подава на посвященный-тѣ въ іерей часть отъ Святое-то Тѣло Хри-

(*) За църковны-тѣ одежды, кои-то облича священникъ-тѣ при богослуженіе-то, глед. въ мое-то сочиненіе: «Изъясненіе на православно-то богослуженіе» ст. 4-ри притурки. Въ С.П.б. 1867 г.